

steriet eller jeg sendte ud den 16. september lige før valget – det må være den, der henvises til. Der er der oplyst både bruttotal og nettotal. Der er der et skema, hvor det helt nøje og i meget specificeret form oplyses – jeg vil godt lige citere fra pressemeddelelsen: »Sager påbegyndt efter 1. juli 1994«, og »Sager påbegyndt før 1. juli 1994«. Så er det yderligere specificeret: »Afslag uden klagemulighed. Afslag med klagemulighed. Afslag på genoptagelse og frafald«.

For alle de kategorier af sagstyper er der opgivet både bruttotider og nettotider. Jeg har forståelse for, at hr. John Vinther havde så travlt under valgkampen, at han ikke havde tid til at læse alt, hvad der blev sendt ud af papir, men jeg må klart tilbagevise, at vi har forholdt os offentligheden eller Det Konservative Folkeparti meget specificerede oplysninger; jeg vil gerne og med stor glæde fremsende eller genfremsende den pressemeddelelse.

John Vinther (KF):

Når nu ministeren har fundet sin pressemeddelelse frem fra, jeg forstod, det var den 16. september, og ud fra den oplyser, at man har opgjort det i en brutto- og en nettosagsbehandlingstid, så må det nu være meget let for ministeren at bekræfte de oplysninger, ministeren har givet til Politiken den 16. september om, at sagsbehandlingstiden for de hastende ÅG-sager var på 16 dage, og at det vel at mærke drejer sig om nettotallet.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg må gøre hr. John Vinther den tilståelse, at jeg i dag ikke engang kan redegøre for, om jeg har talt med Politiken, eller om Politiken bare har refereret pressemeddelelsen. Og her er der tale om afslag uden klagemulighed, hvor gennemsnitsbruttotiden er 25 dage og nettotiden 16 dage.

Dertil vil jeg gerne yderligere tilføje, at de tal i mellemtiden er kommet dramatisk længere ned, og jeg er som sagt meget tilfreds med, at vi nu er nede på en uges tid. Jeg synes, det er en meget positiv udvikling, og det er dér, jeg stadig væk er en smule forundret over, at man ikke kollektivt her i Folketinget kan glæde sig over virkningen af de først og fremmest administrative opstramninger, som det er lykkedes at få et flot samspil fra alle involverede myndigheder om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 200

10) Til indenrigsministeren af:

John Vinther (KF):

»Er det korrekt, at Folketinget og offentligheden, for så vidt angår sagsbehandlingstiden for sager behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren, alene har fået oplyst nettosagsbehandlingstiden, og vil ministeren i bekræftende fald oplyse om de reelle sagsbehandlingstider for sager behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren?«

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af artikler i Søndagsavisen den 6. november 1994, at den ændrede opgørelsesmetode i hvert fald har været anvendt, for så vidt angår sager behandlet efter åbenbart grundløs-proceduren.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Her vil jeg godt besvare spørgsmålet med et nej.

Det er ikke korrekt, sådan som spørgeren stiller det op i sit spørgsmål, og jeg vil her henvise til Indenrigsministeriets nyhedsbrev nr. 11, side 15 og 16. Heraf fremgår det, at for de særligt hastende, åbenbart grundløse sager var den samlede sagsbehandlingstid – og dér vil jeg godt igen definere: det er fra registrering til udsendelse – pr. 23. oktober gennemsnitlig 6 dage. Det allersneste tal er 7 dage, og andre uger har det været nede på 4 eller 5.

Det betyder ikke, at tallene er urelle. Det betyder blot, at det kan veksle lidt, alt efter hvor mange sager der her været at behandle. Måske har der en enkelt dag været en medarbejder, der har haft influenza eller noget i den retning, så derfor kan vi ikke sige, at det altid vil være præcis det samme antal dage fra uge til uge. Der har, som jeg sagde det tidligere, såmænd også været sager, der har været afgjort på 48 timer.

Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde under det tidligere spørgsmål, at da det tilsyneladende forvirrer hr. John Vinther løbende at blive så velforsynet med oplysninger, har jeg aftalt med Folketingets Retsudvalg – det skete i et samråd her for nogle dage siden – at sagsstatistikkerne i det nye år alene offentliggøres en gang om måneden. Det er jo en lidt ironisk pointe ved en ekstrem åbenhed og mange oplysninger, at man så bagefter får oplysningernes korrekthed betvivlet, fordi de nødvendigvis ikke kan være